

møllestrøm fra enkeltmandsejede vindmøller over 100 kW vil reducere elproduktionstilskuddet med ca. 413 mio. kr.

Der er efterfølgende via elreformen gennemført en række ændringer i tilskudsreglerne, og der anmodes via spørgsmålet om en opdatering af den tidligere besvarelse.

Svar (23/9 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, som har oplyst følgende:

»Elproduktionstilskuddet til vindmøller, som tidligere var finansieret over finansloven, er blevet omlagt og bliver nu finansieret over forbrugerpriserne. Omlægningen trådte i kraft den 16. august 1999, jf. Bekendtgørelse nr. 640 af 5. august 1999 om omlægning af tilskud til vindkraftproduceret elektricitet til tillæg til forbrugerprisen.

Som det fremgår af svaret på spørgsmål nr. 23 til Energipolitisk Udvalg (Alm. del - bilag 144), viser Energistyrelsens beregninger, at en reduktion af hele elproduktionstilskuddet for enkeltmandsejede vindmøller på 27 øre pr. kWh svarer til en provenubesparelse på ca. 413 mio. kr. i 1998. Ved denne beregning var det antaget, at der blev stillet 200 MW enkeltmandsejede vindmøller op i 1998 ud over de allerede opstillede enkeltmandsejede vindmøller.

Ifølge Energi- og Miljødata blev der i 1998 imidlertid opstillet ca. 216 MW enkeltmandsejede vindmøller. Et elproduktionstilskud på 27 øre pr. kWh fra disse møller udgør ca. 120 mio. kr. pr. år. Hvis udbygningen med vindmøller antages at udgøre samme størrelsesorden i 1999 og 2000, er den samlede provenubesparelse for staten for det samlede antal enkeltmandsejede møller over 100 kW i år 2000 ca. 600 mio. kr.«

Ad spm. nr. S 2951

Fra sundhedsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Gyda Kongsted stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 8142, lød således:

Til sundhedsministeren (24/8 99) af:

Gyda Kongsted (V):

»Vil ministeren give en detaljeret redegørelse for årsagen til udgiftsstigningen til vederlagsfri fysioterapi for handicappede?«

Supplerende svar (22/9 99)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

I forlængelse af min foreløbige besvarelse af spørgsmål nr. S 2951, jf. brev af 2. september 1999, kan jeg oplyse følgende:

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 2861 har Følgegruppen vedrørende vederlagsfri fysioterapi under Sygesikringens Forhandlingsudvalg som led i udvalgets arbejde undersøgt årsagerne til stigningen i udgifterne til vederlagsfri fysioterapi.

Undersøgelsen afdækker fire hovedårsager af betydning for den økonomiske udvikling i ordningen:

1. Brug af holdtræning har ikke fået det omfang, der var en væsentlig forudsætning for at holde udgifterne i ro.
2. Det gennemsnitlige antal individuelle behandlingsmoduler pr. patient er steget.
3. Antallet af patienter, der henvises til vederlagsfri fysioterapi, er steget.
4. En stikprøveundersøgelse har vist, at en del patienter i ordningen reelt ikke opfylder kriterierne for at få gratis fysioterapi.

Ad 1:

I 1995 blev ordningen om vederlagsfri fysioterapi ændret. Det betød bl.a., at en række nye patientgrupper kom ind under ordningen.

En del af grundlaget for udvidelsen af patientkredsen var – hvor dette i øvrigt var muligt og fagligt forsvarligt – en ændring i behandlingsprincipperne til fordel for brug af holdtræning i stedet for individuel behandling.

Herved ville det blive muligt at nedbringe behandlingsudgiften pr. patient tilstrækkeligt meget til, at de samlede udgifter til ordningen kunne holdes på det eksisterende udgiftsniveau, selv om patientkredsen blev udvidet med 50 %.

I økonomiprotokollatet til overenskomsten om vederlagsfri fysioterapi blev det således forudsat, at andelen af patienter, der kan benytte tilbuddet om holdtræning, er mindst 75%.

Det fremgår af vedlagte bilag 1, at denne forudsætning langt fra er blevet opfyldt, idet andelen af patienter, der har deltaget i holdtræning, i